

[Arne Christiansen.]

produktudvikling og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen forekommer, så længe det drejer sig om overskriften, efter min opfattelse rigtigt og fornuftigt.

Det er udtryk for en bestræbelse for at bygge bro over teknologikløften; intentionerne er i orden, men indholdet, som er sat op i 3 punkter, synes kun at beskæftige sig med enkelte detaljer inden for et kompleks af problemer. Således må der sættes spørgsmålstegn ved betimeligheden af, at der skal etableres en ny fond, en fond til køb af prøvetyper af produkter, maskinel eller apparatur. Hvis et sådant behov skal opfyldes ad denne vej, må det være rimeligt at ændre loven om statens lånefond for erhvervsforskning, der jo i sit første år har haft 5 mill. kr. til disposition og i indværende finansår 10 mill. kr., som i øvrigt ikke er fuldt udnyttet, og så må det vel endda med en eventuel lovændring og udvidelse af fondsmidlerne i langt højere grad være nødvendigt at dykke ned i problemerne både med hensyn til midlernes administration og sidst, men ikke mindst, til en kortlægning af behovet.

I tilknytning hertil vil jeg gerne kommentere forslaget tredje punkt, nemlig en udvidelse af statens lånefond for erhvervsforskning, altså efter forslagsstillernes opfattelse uafhængigt af behovet for indkøb af den art, der er beskrevet i forslagets første punkt. Hertil er at sige, at den hidtidige udnyttelsesgrad, som man kan læse om i den lige udsendte årsberetning, tyder på, at fonden måske kunne udnyttes bedre, end tilfældet hidtil har været. Lidt information om de muligheder, der tilbydes erhvervslivet, ville nok være på sin plads. Det er jo sådan, at der er virksomheder, der føler, at de skal dokumentere deres uformuenhed for at komme i betragtning, og det er jo ikke tilfældet, jfr. fondens vedtægter.

Endelig er der forslagets punkt 2 om oprettelse af regionale informationscentre. Jeg skal være den sidste til at underkende værdien af kommunikation og information, og der er givet også på dette område et behov, men at det skulle kunne løses ved oprettelse af nye organer, forekommer tvivlsomt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den mere avancerede industri allerede dækkes gennem Dansk Teknisk Oplysningstjeneste; hvis man ønsker at engagere denne del af erhvervslivet stærkere, skal det nok snarere ske gennem en udbygning af konsulenttjenesten, af de personlige kontaktmuligheder til at formidle det betydelige materiale, der er til rådighed. Der kan også blive tale om en informationstjeneste opdelt efter faglige områder, en opgave, som Dansk Teknisk Oplysningstjeneste formentlig også vil kunne løse.

Endelig er der de muligheder, som de videnskabelige biblioteker byder på, hvor man nu ved dataanlæg er i stand til at give en hurtig og effektiv formidling af de til rådighed værende informationer. Det er i øvrigt et område, som har et akut behov for midler netop til udbygning af denne form for informationstjeneste.

For de mindre avancerede virksomheder, de mere håndværksprægede, løses opgaverne jo af de teknologiske institutter og de dertil knyttede konsulenter, og da disse allerede er regionalt placeret, nemlig 3 steder her i landet, falder tanken om regionale informationscentre også på dette område bort. Jeg kan sige, at det gælder industrisektoren; det samme kan anføres for landbruget og levnedsmiddelindustrien, hvor også en effektiv konsulenttjeneste er til rådighed som formidler.

Jeg synes i øvrigt, det bør anføres, at når det gælder udnyttelse af moderne forskning og teknik i et erhverv, er det jo ikke småpenge, det drejer sig om. Eksempelvis anvender Slagteriernes Forskningsinstitut, der helt og holdent drives for landbrugets regning, en halv snes millioner kroner om året. Det er kun en begrænset del, der anvendes til at producere forskningsresultater. Problemerne løses således ikke ved blot at oprette informationscentre.

Med henvisning til min første bemærkning om, at forslaget kun beskæftiger sig med detaljer, vil jeg gerne som mit partis synspunkt anføre, at hele dette kompleks af problemer kræver en vurdering fra først og fremmest forskningens fællesudvalg. Denne vurdering kan gives over for folketingets forskningsudvalg, til hvilket jeg skal tillade mig at anbefale at forslaget henvises.